

- 3) Czy art. 49 i 56 Traktatu WE, w stosownych przypadkach w związku z art. 10 i art. 293 tiret drugie Traktatu WE, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie opodatkowaniu takiemu jak opisane powyżej, które, w zakresie w jakim nie uwzględnia w żadnym stopniu wewnętrznego opodatkowania obowiązującego już w państwie członkowskim pochodzenia przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania utworzonych w innym państwie członkowskim, stanowi dodatkowe obciążenie finansowe utrudniające wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa w Belgii?
- 4) Czy dyrektywę Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe⁽²⁾, w stosownych przypadkach w związku z art. 10 i art. 293 tiret drugie Traktatu WE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie opodatkowaniu takiemu jak opisane powyżej, w zakresie w jakim opodatkowanie to utrudnia realizację głównego celu dyrektywy w postaci ułatwienia obrotu jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w Unii Europejskiej?
- 5) Czy art. 49 i 56 Traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obciążeniom administracyjnym powstającym w związku z nałożeniem opodatkowania takiego jak opisane powyżej, na przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania utworzone w innym państwie członkowskim, wprowadzające do obrotu swoje jednostki uczestnictwa w Belgii?
- 6) Czy art. 49 i 56 Traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym takim jak art. 162 akapit drugi belgijskiego kodeksu prawa spadkowego w zakresie, w jakim przepis ten ustanawia szczególną sankcję dla przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania utworzonych w innym państwie członkowskim, które wprowadzają do obrotu swoje jednostki uczestnictwa w Belgii, to jest sądowy zakaz inwestowania w przyszłości jednostek uczestnictwa w Belgii w przypadku braku złożenia deklaracji w terminie do dnia 31 marca każdego roku lub braku odprowadzenia opisanego wyżej podatku?

⁽¹⁾ Dz.U. L 249, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 375, s. 3.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 27 listopada 2014 r. w sprawie T-173/11, Kurt Hesse i Lutter & Partner GmbH/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Kurta Hessego

(Sprawa C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kurt Hesse (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Lutter & Partner GmbH, Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 27 listopada 2014 r. (sprawa T-173/11);
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 11 stycznia 2011 r. (sprawa R 0306/2010-4) i oddalenie sprzeciwu wniesionego wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5723 432 z dnia 16 lutego 2007 r.

posiłkowo

- przekazanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej celem ponownego rozpoznania.

Ponadto wnoszący odwołanie wnosi o:

- obciążenie pozwanego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania powołano następujące zarzuty:

1. Błędne nieuwzględnienie czynników podobieństwa towarów zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾.

Wnoszący odwołanie nie zgadza się ze stanowiskiem Sądu, że Izba Odwoławcza prawidłowo uznała, iż „przenośne urządzenia nawigacyjne, w szczególności satelitarne przenośne urządzenia nawigacyjne” z jednej strony i towary oznaczone znakami towarowymi, na których został oparty sprzeciw, z drugiej strony są do siebie podobne. Sąd pominął przy ocenie podobieństwa istotne czynniki takie jak rodzaj odnośnych towarów, ich wytwarzanie, wprowadzanie na rynek, kanały dystrybucji i państwa sprzedaży. Przy pełnym uwzględnieniu i właściwym wyważeniu wszystkich miarodajnych czynników należałoby wykluczyć podobieństwo towarów.

2. Przeinaczenie okoliczności faktycznych i błędne zastosowanie ochrony znanych znaków towarowych na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

Sąd błędnie nie podważył stanowiska Izby Odwoławczej, że znak towarowy „Carrera” jest znany znaczącej części odbiorców. Izba Odwoławcza oparła to ustalenie w szczególności na pojedynczym aspekcie sondażu opinii publicznej. Niektóre istotne wyniki tego sondażu Izba Odwoławcza i Sąd niesłusznie określiły jako „bezwartościowe”, a pozostałe w zupełności pominęły. W związku z tym orzeczenie Sądu opiera się na znacznym przeinaczeniu okoliczności faktycznych i wypaczeniu dowodów.

3. Błędne przyjęcie „przeniesienia wizerunku” na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

Sąd błędnie nie zakwestionował stwierdzenia Izby Odwoławczej, że istnieje prawdopodobieństwo, że należący do wnoszącego odwołanie zgłoszony znak towarowy „Carrera” będzie korzystał z „przeniesienia wizerunku”. Izba Odwoławcza przyjęła, że niektóre z towarów oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym mogłyby „zostać wbudowane w pojazdy samochodowe i być w nich używane”. Zdaniem Izby Odwoławczej prowadzi to do „przyzwyczajzeń społecznych”, z powodu których używanie towarów oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym z jednej strony „zbiega się” z używaniem pojazdów samochodowych z drugiej strony. Według wnoszącego odwołanie w rzeczywistości samo wbudowanie towarów oznaczonych zgłoszonym znakiem towarowym do pojazdów samochodowych i używanie ich tam nie stanowi podstawy dla „przyzwyczajzeń społecznych” i nie może prowadzić do przeniesienia wizerunku. W tym zakresie zarówno Izba Odwoławczej, jak i Sąd nie przedstawiły zrozumiałego uzasadnienia swoich orzeczeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) w dniu 9 lutego 2015 r. – United Video Properties Inc./Telenet NV

(Sprawa C-57/15)

(2015/C 138/46)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Antwerpen.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: United Video Properties Inc..

Druga strona postępowania: Telenet NV.